

Helgoland, een eiland om wanhopig van te worden, en toch.....

Olav Petri

... het bloed kruipt waar het niet gaan kan.

Helgoland ligt in de Noordzee, een rotseiland van "Buntsandstein", een rossige zeer oude steensoort. In historische tijd is Helgoland gesplitst en na de Tweede Wereldoorlog deels opgeblazen door de Britten.

Ver van de kust gelegen, bezit van Scandinavische vorsten of van edelen in Sleeswijk-Holstein en zo, bewoond door vissers, niet echt een bezit om rijk van te worden. In de loop der geschiedenis werd het opeens een heel interessant eiland om te bezitten. Napoleon verbood in 1806, in een poging Engeland economisch te breken, alle handel tussen het vasteland en deze vijand, het Continentaal Stelsel. Dit leverde economische ellende op het continent op, boycots werken vreemd genoeg nooit zoals bedoeld, maar leidde tevens tot een bloeiende smokkelhandel. Helgoland lag erg prettig een eind uit de kust, de Britten bezetten het probleemloos en de Fransen hadden hun vloot grotendeels verloren en konden het niet heroveren. Toptijden braken aan voor smokkelhandel. Toen Napoleon van het toneel verdwenen was, werd Helgoland Brits onder de naam Heligoland. Het eiland werd populair wegens de gezonde lucht en zo, de bewoners vonden het allemaal prima. Duitsland als staat bestond nog niet, het machtige Pruisen had wel een kleine vloot maar keek meer naar de Oostzee en naar het leger. In 1871 werd Duitsland een verenigd keizerrijk en onder Wilhelm II werd

later een groot vlootbouwproject gestart. De meest indrukwekkende stalen gevaarten kwamen in de vaart met dreigende kanonnen, torenhoge gevechtmasten, een en al power en snelheid, prachtige eskaders. Ja, en toen werd de Noordzee interessant. Populisten als Wilhelm II hebben altijd een tegenstander nodig, graag betiteld als "vijand", dat brengt de stemming er goed in. Engeland was de concurrent op zee en Helgoland was opeens een

bedreiging. In 1890 kwam een verdrag tussen Engeland en Duitsland tot stand waarin van alles werd geregeld. Onderdeel van alle afspraken was dat Helgoland Duits werd en Zanzibar in de Britse invloedssfeer kwam, pal voor de kust van Duits Oost Afrika, tegenwoordig als één staat

bekend: Tanzania. Slechte ruil, zo merkten de Britten in 1914. In 1945 probeerden ze alles op te blazen. De restanten kreeg de Bondsrepubliek terug in 1952.

Ja, en bij de Oudduitse Staten zitten dan Helgoland postzegels met koningin Victoria en aanvankelijk waarden in pennies, gezocht door toenmalige

verzamelaars en de wanhoop van de huidige verzamelaars. Er zijn zegels gedrukt en soms tot 8 keer officieel herdrukt, bij de drukkerij in Berlijn, een massa zegels bleek soms niet meer nodig en ging naar de handel. De platen zijn soms, ja, het is voortdurend "soms", gebruikt om nog van de originele platen bij te drukken voor de handel. Sommige platen werden doorverkocht en de nieuwe eigenaar drukte vrolijk verder. Er kwamen latere eigenaren, in Hamburg, in Berlijn, in

Leipzig. En wij mogen het uitzoeken.

Is nou zo'n beetje alles wat je ziet een herdruk of een handels-herdruk? Het valt mee, de catalogus geeft al in de prijs aan dat niet alles wat er oud is moeilijk te vinden is. Als je lekker wat zegels hebt liggen, dan loont het om met een specialistenboekje erbij de zaak te sorteren. Ook

het internet is een heerlijk boek waar veel te vinden is.

In mijn geval werd ik ook geholpen doordat achterop sommige zegels gedrukt stond van welke firma het herdrukken waren. Kortom, tevreden sloot ik mijn album met het gevoel dat ik een flink deel correct had gedetermineerd. Bij de ene zegel helpt het type kapsel van Victoria, bij een andere de tanding, soms de kleur, dan weer de papiersoort en meestal alles bij elkaar. Dit kan leuk uitzoekwerk zijn, voor mij leuker dan een puzzel met 1000

stukjes.

En toen kwam opeens opnieuw een vrachtje Helgoland in mijn bezit. Zucht... ik laat ze toch maar even rusten.....